

— Вий сте у мене довечера на гости, ми каза на излизание Поручикъ С. Ето кревата е на ваше расположение, а коня ви е добръ настаненъ.

Азъ поблагодарихъ сърдечно С. и съ удовольствие приехъ поканата му, още повече, че въ хана на да ли щѣше да се намѣри такава чиста и удобна квартира, като тая на гвардейския офицеръ.

Слѣдъ провѣрката на паричния ковчегъ, която не трая повече отъ два часа, азъ отидохъ изъ града, за да се срѣцна съ нѣкои отъ приятелитѣ си, между тѣхъ и съ Подпоручикъ Иванички, който се намираше тукъ отдавна по болѣстъ. Оказа се, обаче, че той прѣди два дѣня бѣ заминалъ за Шипка. Домакинката разсипа голѣма похвала за Иванички, защото билъ много добъръ и смиренъ, оплака се, обаче, отъ другия квартирантъ, който билъ много зълъ и взискателенъ, а най-главното нахаленъ, защото закачалъ 17—18 годишната ѝ дъщеря.

— Не ни стига сиромашията, която ни е налегнала, а се намиратъ, хора още да ни оскърбяватъ, каза домакинката съ горчивина.

Домакинката бѣше готова още много да ми говори на тѣя тема, но азъ побързахъ да си излѣза.

Вечерта, азъ се прибрахъ на квартирата още отъ рано: искаше ми се по рано да се расположа и си легна въ топлата и чиста стая.

На квартирата сварихъ двама млади, отъ 24-а дивизия офицери, струва ми се отъ енисейския полкъ, съ които се и запознахъ. Тѣ бѣха дошли въ града за почивка. Наистина по блѣднитѣ имъ лица и хлътналитѣ очи се виждаше, че тѣ, дѣйствително, имаха нужда отъ почивката, която имъ е била дадена по съвѣта на докторитѣ. Отъ дума на дума, разговора ни се докосна и до живота на шипченската позиция.

— Лошо, твърдѣ лошо се живѣе на шипченската позиция, каза единъ отъ офицеритѣ. Студъ, мразъ, колибитѣ студени и влажни, дърва за горѣние се доставятъ мѣчно, а най-лошото, че храна за войницитѣ не може да се готви на самата позиция, а се донася съвсѣмъ замръзнала. Слѣдствието на всичко това е, че